

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 15. septembrī*

Lieta C-138/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 8. martā un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 15. martā, tiesvedībā

DP grup EOOD

pret

Direktor na Agentsia "Mitnitsi".

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši Ž. Z. Kāzels [*J.-J. Kasel*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

* Tiesvedības valoda — bulgāru.

ģenerālvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 17. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Direktor na Agentsia "Mitnitsi"* vārdā — V. Tanovs [*V. Tanov*], kā arī S. Valkova [*S. Valkova*], N. Jotsova [*N. Yotsova*] un S. Jordanova [*S. Yordanova*], pārstāvji,
- Bulgārijas valdības vārdā — E. Petranova [*E. Petranova*] un T. Ivanovs [*T. Ivanov*], pārstāvji,
- Čehijas valdības vārdā — M. Smoleks [*M. Smolek*] un V. Štencels [*V. Štencel*], pārstāvji,
- Spānijas valdības vārdā — M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis,
- Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un M. Nourta [*M. Noort*], pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā — P. Mihailova [*P. Mihaylova*] un B.R. Kilmans [*B.-R. Killmann*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 9. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), 4. panta 5. punktu, 8. panta 1. punkta pirmo ievilkumu, 62., 63. un 68. pantu.

- ² Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *DP grup EOOD* (turpmāk tekstā — “*DP grup*”) un *Direktor na Agentsia “Mitnitsi”* (Muitas iestādes direktors) saistībā ar prasību, ko šī sabiedrība ir cēlusi, lūdzot atcelt tās vārdā sagatavoto muitas deklarāciju.

Atbilstošās tiesību normas

Muitas kodekss

3. Muitas kodeksa preambulas sestais apsvērumš ir formulēts šādi:

“tā kā, ņemot vērā ārējās tirdzniecības sevišķi svarīgo nozīmi Kopienai, muitas formalitātes un kontrole ir jāatceļ vai vismaz jāsamazina līdz minimumam.”

4. Muitas kodeksa 4. pantā ir paredzēts:

“Šajā Kodeksā terminiem ir šāda nozīme:

[..]

5. “Lēmums” nozīmē jebkuru oficiālu muitas aktu, kas attiecas uz muitas noteikumiem, izlemjot atsevišķu gadījumu, un šāds akts rada juridiskas sekas attiecībā uz vienu vai vairākām konkrētām vai identificējamām personām; šis termins aptver arī saistošu izziņu par tarifu 12. panta nozīmē.

[..]

17. “Muitas deklarācija” nozīmē darbību, ar kuru persona noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru;

[..].”

5 Šī kodeksa 59. panta 1. punktā ir noteikts:

“Visām precēm, kuras nodod kādā muitas procedūrā, ir jābūt deklarētām šai muitas procedūrai.”

6 Minētā kodeksa 62. pantā ir paredzēts:

“1. Rakstveida deklarācija izpildāma veidlapā, kas atbilst šim nolūkam noteiktajam oficiālajam paraugam. Tai ir jābūt parakstītai, un tajā jābūt visām ziņām, kas nepieciešamas tās muitas procedūras noteikumu īstenošanai, kurai preces ir deklarētas.

2. Deklarācijai pievieno visus dokumentus, kas vajadzīgi tās muitas procedūras īstenošanai, kurai preces deklarētas.”

7 Saskaņā ar Muitas kodeksa 63. pantu:

“Deklarācijas, kuras atbilst 62. panta prasībām, muitas dienesti tūlīt pieņem, ar nosacījumu, ka preces, uz kurām tās attiecas, ir uzrādītas muitai.”

8 Šī kodeksa 66. pants ir formulēts šādi:

“1. Pēc deklarētāja lūguma muitas dienesti atzīst par nederīgu [spēkā neesošu] jau pieņemtu deklarāciju, ja deklarētājs sniedz pierādījumus, ka preces attiecīgajai muitas procedūrai deklarētas kļūdas dēļ vai ka īpašu apstākļu rezultātā vairs nav pamata nodot preces tajā muitas procedūrā, kurai tās tikušas deklarētas.

Tomēr, ja muitas dienesti ir paziņojuši deklarētājam par nodomu preces pārbaudīt, lūgumu atzīt deklarāciju par nederīgu [spēkā neesošu] nepieņem līdz brīdim, kad notikusi preču pārbaude.

2. Deklarāciju nevar atzīt par nederīgu [spēkā neesošu] pēc preču atlaišanas, izņemot gadījumus, kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru.

3. Deklarācijas atzišana par nederīgu [spēkā neesošu] netraucē spēkā esošo krimināl-tiesisko līdzekļu piemērošanu.”

9 Muitas kodeksa 68. pantā ir paredzēts:

“Lai pārbaudītu pieņemtās muitas deklarācijas, muitas dienesti var:

- a) pārbaudīt dokumentus, kas attiecas uz deklarāciju un kas tai pievienoti. Lai pārbaudītu deklarācijas datu pareizību, muitas dienesti var likt deklarētājam uzrādīt vēl citus dokumentus;

- b) pārbaudīt preces un ņemt paraugus analīzei vai sīkai pārbaudei.”

10 Minētā kodeksa 71. pantā ir noteikts:

“1. Deklarācijas pārbaudes rezultātus izmanto, piemērojot tās muitas procedūras noteikumus, kurā preces ir nodotas.

2. Ja deklarāciju nepārbauda, tad 1. punktā minētos noteikumus piemēro, pamatojoties uz deklarācijā sniegtajiem datiem.”

Īstenošanas regula

- ¹¹ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.; turpmāk tekstā — “Īstenošanas regula”), 199. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Neskarot iespēju piemērot soda mērus, tiklīdz muitas iestādei ir iesniegta deklarētāja vai tā pārstāvja parakstīta deklarācija, tas saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem uzņemas atbildību par:

— deklarācijā sniegto ziņu pareizību,

— pievienoto dokumentu autentiskumu

un

— visu saistību pildīšanu attiecībā uz konkrētas procedūras piemērošanu konkrētām precēm.”

12 Šīs regulas 251. pantā ir noteikts:

“Ar izņēmumu no [Muitas] kodeksa 66. panta 2. punkta, muitas deklarāciju var atzīt par nederīgu [spēkā neesošu] pēc preču atlaišanas [laišanas brīvā apgrozībā] šādos gadījumos:

[..].”

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

- 13 2007. gada 13. martā *DP grup* ar sava pilnvarnieka starpniecību iesniedza *Mitnischeko byuro Kremikovtsi* (Kremikovcu Muitas birojs) Sofijā (Bulgārija) muitas deklarāciju par preču “saldēti un atkauloti tītaru stilbi ar baltajiem pipariem” importēšanu no Brazīlijas, lai laistu tās brīvā apgrozībā.
- 14 Šajā pašā dienā muitas iestāde pieņēma šo muitas deklarāciju. Muitas darbinieks uz tās parakstījās un dokumenta otrā pusē ierakstīja:

“Veikta 44. ailē minēto dokumentu pārbaude saskaņā ar [Īstenošanas regulas] 218. pantu. Tarifu kods 33. ailē atbilst preču aprakstam 31. ailē un [integrētajam Eiropas Kopienu tarifam, kas izveidots ar Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) 2. pantu]. Muitas vērtība ir noteikta saskaņā ar Muitas kodeksa 29. pantu. Nav

preču, kurām piemēro tarifa preferences. Ir izpildīti nosacījumi "ievešanai brīvai apgrozībai". Protokols Nr. 120/13.03.2007 par visaptverošu muitas pārbaudi, saņemot preces Sofijas lidostā. Saistībā ar aizdomām par nepareizi noteiktu tarifa klasifikāciju Centrālā Ķīmijas laboratorija ir paņēmusi paraugus laboratorijas analīzei [..]"

- 15 Protokola par preču pārbaudi Nr. 120/13.03.2007 13. punktā ir precizēts, ka iesniegtās preces pēc veida un daudzuma atbilst muitas deklarācijā norādītajām precēm un ka ir paņemti paraugi, lai veiktu laboratorijas analīzi.
- 16 Attiecīgajā muitas deklarācijas ailē tika ierakstīts ievadmuitas nodokļa apmērs, kas aprēķināts saskaņā ar *DP grup* deklarēto tarifu kodu, proti, BGN 22 646,88.
- 17 2007. gada 25. martā muitas iestāde izlaida importētās preces.
- 18 Pamatojoties uz ekspertīzes rezultātiem, muitas iestāde ar 2007. gada 17. aprīļa vēstuli informēja *DP grup*, ka tā uzskata par nepareizu šīs preces tarifa klasifikāciju un ka tas ir muitas tiesību aktu pārkāpums.
- 19 Tā rezultātā muitas iestāde noteica papildu maksājumus, proti, muitas nodokli BGN 49 754,31 apmērā un pievienotās vērtības nodokli BGN 11 293,75 apmērā, kā arī nokavējuma procentus par šīm summām, un lūdza *DP grup* veikt minētos maksājumus.

- 20 *DP grup* iesniedza pieteikumu *Administrativen sad Sofia-grad*, ar kuru tā lūdza atzīt par spēkā neesošu 2007. gada 13. marta muitas deklarāciju, motivējot ar to, ka tajā norādītais kopējais ievad muitas nodokļa apmērs BGN 22 646,88 ir aprēķināts kļūdaini.
- 21 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *DP grup* šajā tiesā ir apgalvojusi, ka muitas deklarācija pamata lietā ir administratīvais akts, kuru var apstrīdēt. Šī sabiedrība, pilnībā atzīstot, ka tā nebija norādījusi pareizo tarifu kodu, uzskata, ka, tā kā muitas iestāde ir pieņēmusi šo kodu, jo tās darbinieks, pieņemot šo deklarāciju, ir parakstījis, šī iestāde ir “apstiprinājusi” minēto kodu. Tādējādi muitas deklarācija esot muitas iestāžu gribas skaidra izpausme un radot deklarētājam tiesības un pienākumus, kas tai piešķirot apstrīdama akta raksturu.
- 22 Pamatojot savu pieteikumu, *DP grup* apgalvoja, ka muitas deklarācijā pamata lietā norādītais nepareizais tarifu kods padara to par spēkā neesošu. Tā arī norādīja, ka muitas nodokļi, kas aprēķināti, pamatojoties uz prettiesisku deklarāciju, neatbilstot Bulgārijas muitas tiesību aktu mērķiem un šī fakta dēļ nodarot tai kaitējumu.
- 23 2008. gada 21. jūlijā *Administrativen sad Sofia-grad* pieņēma rīkojumu, konstatējot, ka pieteikums ir nepieņemams apstrīdamā administratīvā akta neesamības dēļ, jo tiesas ieskatā muitas deklarācija, ko aizpildījis deklarētājs un pieņēmusi muitas iestāde, nav akts, kuru var apstrīdēt tiesā.
- 24 *DP grup* iesniedza apelācijas sūdzību par šo rīkojumu *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa), kas uzskatīja, ka, lai gan muitas deklarāciju pamata lietā ir aizpildījis pats deklarētājs, tā šī sprieduma 21. punktā izklāstīto iemeslu dēļ ir

individuāls administratīvais akts, kas neapšaubāmi skar deklarētāja intereses. *Varhoven administrativen sad*, kuras norādījumi attiecībā uz likuma piemērošanu un interpretēšanu saskaņā ar Bulgārijas tiesību aktiem ir saistoši turpmākā lietas izskatīšanā, nodeva šo lietu atpakaļ *Administrativen sad Sofia-grad* tam pašam tiesas sastāvam, lai turpinātu lietas izskatīšanu.

- 25 Iesniedzējtiesa uzskata, ka risinājums pamata lietā ir atkarīgs no piemērojamo Savienības tiesību normu muitas jomā interpretācijas un ka minētajā lietā it īpaši rodas jautājums par muitas deklarācijas atbilstības Muitas kodeksa 62. pantā paredzētajiem nosacījumiem pārbaudes apjomu un saturu un, precīzāk, jautājums par to, vai muitas iestādēm šajā pārbaudē ir jāpārlicinās, vai deklarētāja norādītais tarifu kods ir pareizs.
- 26 Turklāt tā precīzē, ka gadījumā, kad norādītais kods nav pareizs un kad tas pēc tam nav ticis labots atbilstoši Muitas kodeksa 65. pantam, muitas iestādēm ir tiesības piemērot deklarācijas iesniedzējam sankcijas par pieļauto muitas [tiesību normu] pārkāpumu un tostarp konfiscēt preces un rīkoties ar tām atbilstoši valsts tiesību aktos šim nolūkam paredzētās procedūras ietvaros. Šī tiesa uzskata, ka ir acīmredzams, ka tās izskatīšanai iesniegtā pieteikuma mērķis ir izvairīties no tādām *DP grup* nelabvēlīgām juridiskām sekām, kas norādītas iepriekš.
- 27 Šādos apstākļos *Administrativen sad Sofia-grad* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [Muitas kodeksa] 63. pants pamata lietas apstākļos ir jāinterpretē tādējādi, ka muitas iestādei ir paredzēts pienākums pārbaudīt tikai muitas deklarācijas atbilstību šī [kodeksa] 62. panta prasībām, pārbaudot vienīgi dokumentus [šī kodeksa]

68. pantā minētajā apjomā, un, ja ir radušās šaubas par preču tarifu koda pareizību un šā koda noteikšanai ir nepieciešams eksperta atzinums, lemt par muitas deklarācijas pieņemšanu, pamatojoties tikai uz iesniegtajiem dokumentiem?

- 2) Vai muitas iestādes lēmums par muitas deklarācijas tūlītēju pieņemšanu saskaņā ar [Muitas kodeksa] 63. pantu pamata lietas apstākļos ir jāuzskata par muitas iestādes lēmumu [šī kodeksa] 4. panta 5. punkta kopsakarā ar [šī kodeksa] 8. panta 1. punkta pirmo ievilkumu izpratnē, tostarp attiecībā uz visu iesniegtās muitas deklarācijas saturu, ja vienlaikus ir šādi apstākļi:
 - a) muitas iestādes lēmums par muitas deklarācijas pieņemšanu ticis pieņemts, pamatojoties tikai uz kopā ar muitas deklarāciju iesniegtajiem dokumentiem;
 - b) veicot nepieciešamās pārbaudes pirms muitas deklarācijas pieņemšanas, ir bijušas aizdomas, ka norādītais preču tarifu kods nav pareizs;
 - c) veicot nepieciešamās pārbaudes pirms muitas deklarācijas pieņemšanas, informācija par deklarēto preču saturu, kam ir nozīme tarifu koda pareizā noteikšanā, ir bijusi nepilnīga;

d) veicot pārbaudes pirms muitas deklarācijas pieņemšanas, ir paņemts paraugs atzinuma sagatavošanai, lai pareizi noteiktu preču tarifu kodu?

3) Vai [Muitas kodeksa] 63. pants pamata lietas apstākļos ir jāinterpretē tādējādi:

a) ka tas ļauj apstrīdēt muitas deklarācijas pieņemšanas likumību tiesā pēc preču laišanas brīvā apgrozībā, vai arī tā,

b) ka muitas deklarācijas pieņemšanu nedrīkst apstrīdēt, jo ar to muitas iestādēs tikai reģistrē preču deklarēšanu un nosaka ievadmuitas nodokļu parāda rašanās brīdi, un tā nav muitas iestādes lēmums par tarifu pareizu klasifikāciju un muitas nodokļu apmēra, kas jāmaksā, pamatojoties uz šo deklarāciju, jautājumiem?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

²⁸ Ir jāatgādina, ka ar LESD 267. pantu izveidotās tiesvedības ietvaros vienīgi valsts tiesa, kura izskata lietu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ir tā, kas, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik lielā mērā prejudiciālais nolēmums ir vajadzīgs, lai šī tiesa varētu pieņemt nolēmumu, un cik atbilstīgi ir Tiesai uzdotie jautājumi (skat. it īpaši 2009. gada 2. aprīļa spriedumu lietā *C-459/07 Elshani*, Krājums, I-2759. lpp., 40. punkts, un 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā *C-339/09 Skoma-Lux*, Krājums, I-13251. lpp., 21. punkts).

- 29 Tomēr Tiesai šajā tiesvedībā ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai rast risinājumu lietā, kuru tā izskata. Saistībā ar to, ja nepieciešams, Tiesai ir jāpārformulē tai uzdotie jautājumi. Turklāt Tiesas uzdevums ir interpretēt visas Savienības tiesību normas, kas valsts tiesām vajadzīgas, lai rastu risinājumu tajās izskatāmajās lietās, pat ja šīs normas nav nepārprotami minētas šo tiesu uzdotajos jautājumos (šajā ziņā it īpaši skat. 2007. gada 8. marta spriedumu lietā C-45/06 *Campina*, Krājums, I-2089. lpp., 30. un 31. punkts; 2008. gada 26. jūnija spriedumu apvienotajās lietās C-329/06 un C-343/06 *Wiedemann* un *Funk*, Krājums, I-4635. lpp., 45. punkts, kā arī 2010. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-243/09 *Fuß*, Krājums, I-9849. lpp., 39. punkts).
- 30 Šajā ziņā, pirmkārt, no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka pieteikuma, kuru tā izskata, mērķis ir atzīt par spēkā neesošu muitas deklarāciju pamata lietā, nevis atzīt par spēkā neesošu šīs deklarācijas pieņemšanu. Otrkārt, no lietas materiāliem izriet, ka *DP grup* lūdza atzīt minēto deklarāciju par spēkā neesošu pēc tam, kad muitas iestāde bija izlaidusi attiecīgās preces pamata lietā brīvā apgrozībā.
- 31 Šādos apstākļos iesniedzējtiesa ar uzdotajiem jautājumiem cenšas noskaidrot, vai Savienības tiesību normas muitas jomā ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs pēc tam, kad muitas iestādes ir izlaidušas preces brīvā apgrozībā, var lūgt tiesai atzīt par spēkā neesošu muitas deklarāciju attiecībā uz šo precī.
- 32 Lai atbildētu uz šādi formulētajiem jautājumiem, ir jāpievēršas jautājumam par muitas deklarācijas raksturu un apjomu.

- 33 Kā tas izriet no Muitas kodeksa 59. panta 1. punkta, Savienības muitas tiesībās ir ietverts princips, saskaņā ar kuru visām precēm, kuras paredz nodot kādai muitas procedūrai, ir jābūt deklarētām.
- 34 Tādējādi ziņas, kas nepieciešamas muitas tiesiskā regulējuma piemērošanai attiecībā uz precēm, tiek noteiktas, nevis pamatojoties uz muitas iestāžu konstatējumiem, bet uz deklarācijas iesniedzēja sniegto informāciju.
- 35 Līdz ar to muitas deklarācija, kā tas arī izriet no Muitas kodeksa 4. panta 17. punkta, nozīmē darbību, ar kuru deklarācijas iesniedzējs noteiktajā veidā un kārtībā paziņo par savu vēlmi precēm piemērot noteiktu muitas procedūru. Tādēļ šī deklarācija, kas pēc sava rakstura ir vienpusēja darbība, nav "lēmums" minētā kodeksa 4. panta 5. punkta nozīmē.
- 36 Attiecībā uz rakstveidā sagatavotām muitas deklarācijām šī kodeksa 68. pants piešķir muitas iestādēm tiesības pārbaudīt deklarētāja sniegto informāciju.
- 37 Īstenojot Muitas kodeksa preambulas sestajā apsvērumā pausto mērķi līdz minimumam samazināt muitas formalitātes un pārbaudes, šis kodekss neliek muitas iestādēm sistemātiski veikt šādas pārbaudes. Tādējādi saskaņā ar minētā kodeksa 71. panta 2. punktu, ja muitas deklarāciju nepārbauda, tad muitas, kurā preces ir nodotas, procedūras noteikumus piemēro, pamatojoties uz šajā deklarācijā norādītajām ziņām.

- 38 Saskaņā ar iepriekš aprakstīto sistēmu, kurā nav paredzēta sistemātiska muitas deklarāciju pārbaude, tiek pieņemts, ka deklarētājs sniedz muitas iestādēm pareizu un pilnīgu informāciju. Īstenošanas regulas 199. panta 1. punkta pirmajā ievilkumā ir paredzēts, ka, tiklīdz muitas iestādei ir iesniegta deklarētāja vai tā pārstāvja parakstīta deklarācija, tas saskaņā ar spēkā esošiem noteikumiem uzņemas atbildību par deklarācijā sniegto ziņu pareizību.
- 39 Šajā ziņā ir jāuzsver, kā to arī ir precizējis ģenerālvokāts savu secinājumu 29. punktā un pretēji tam, ko *DP grup* ir apgalvojuši iesniedzējtiesā, ka Muitas kodeksa 63. pants nosaka muitas iestādei pienākumu, pieņemot deklarētāja vai tā pārstāvja parakstītu muitas deklarāciju, pārbaudīt vienīgi šajā normā un minētā kodeksa 62. pantā paredzēto nosacījumu ievērošanu. Līdz ar to, pieņemot muitas deklarāciju, šīs iestādes nepauz savu viedokli par deklarētāja sniegtās informācijas pareizību, par ko šīs deklarētājs uzņemas atbildību. No minētā kodeksa 68. panta formulējuma izriet, ka deklarācijas pieņemšana neliedz minētajām iestādēm iespēju pēc tam un attiecīgā gadījumā pat pēc preču laišanas brīvā apgrozībā pārbaudīt šīs informācijas pareizību.
- 40 Deklarētājam noteiktais pienākums sniegt pareizu informāciju attiecas arī uz pareiza apakškoda noteikšanu, veicot preces tarifa klasifikāciju (pēc analogijas skat. 1989. gada 23. maija spriedumu lietā 378/87 *Top Hit Holzvertrieb*/Komisija, *Recueil*, 1359. lpp., 26. punkts), jo minētais deklarētājs šaubu gadījumā var iepriekš lūgt muitas iestādēm saistošu izziņu par tarifu, pamatojoties uz Muitas kodeksa 12. pantu.
- 41 Iepriekš minētais pienākums papildus ietver principu par muitas deklarācijas neatšaucamību, tiklīdz tā ir pieņemta, un izņēmumi no šī principa ir strikti definēti Savienības tiesiskajā regulējumā šajā jomā.

- 42 Tādējādi, lai gan Muitas kodekss neparedz deklarētajam iespēju panākt muitas deklarācijas, ko tas ir sagatavojis, atzīšanu par spēkā neesošu, šī kodeksa 66. panta 1. punkta pirmā daļa rada deklarētajam iespēju lūgt muitas iestādēm atzīt par spēkā neesošu deklarāciju, kuru tās jau ir pieņēmušas, ja deklarētājs sniedz pierādījumus, ka preces attiecīgajai muitas procedūrai deklarētas kļūdas dēļ vai ka īpašu apstākļu dēļ vairs nav pamata nodot preces tajā muitas procedūrā, kurai tās tikušas deklarētas.
- 43 Muitas kodeksa 66. panta 2. punktā ir paredzēts, ka deklarāciju nevar atzīt par nederīgu [spēkā neesošu] pēc preču atlaišanas [laišanas brīvā apgrozībā], izņemot noteiktus gadījumus. Šie gadījumi ir noteikti Īstenošanas regulas 251. pantā.
- 44 No minētā 66. panta formulējuma izriet, ka gadījumā, kad deklarētājs pēc savas ierosmes lūdz atzīt muitas deklarāciju par spēkā neesošu, tam savs lūgums ir jāadresē muitas iestādēm, nevis tiesām.
- 45 Tādējādi novērtēšanas beigās minētajām iestādēm, ievērojot iespējamo pārsūdzību tiesā, ir vai nu ar motivētu lēmumu jānoraida deklarētāja lūgums, vai jāveic lūgtā atzīšana par spēkā neesošu (pēc analogijas skat. 2005. gada 20. oktobra spriedumu lietā C-468/03 *Overland Footwear*, Krājums, I-8937. lpp., 50. punkts).
- 46 Attiecībā uz apstākli, ka iesniedzējtiesa uzskata, ka tās izskatīšanā *DP grup* iesniegtā pieteikuma mērķis ir izvairīties no tā, lai šai sabiedrībai tiktu piemērotas iespējamās soda sankcijas par pārkāpumu saistībā ar kļūdainu importētās preces tarifa klasifikāciju, kas veikta, sagatavojot muitas deklarāciju pamata lietā, ir pietiekami norādīt, ka saskaņā ar Muitas kodeksa 66. panta 3. punktu deklarācijas atzīšana par spēkā neesošu neattiecas uz spēkā esošo krimināltiesisko līdzekļu piemērošanu.

47 Turklāt attiecībā uz norādījumiem, ko iesniedzējtiesai ir sniegusi *Varhoven administrativen sad*, ir jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka Savienības tiesības nepieļauj to, ka valsts tiesai, kuras izskatīšanā no jauna ir nodota lieta, pamatojoties uz augstākas instances tiesas nolēmumu, kas pieņemts apelācijas tiesvedībā, atbilstoši valsts procesuālajām tiesībām ir saistoši augstākas instances tiesas veiktie vērtējumi tiesību jautājumos, ja šī tiesa, ņemot vērā interpretāciju, ko tā lūdz sniegt Tiesai, uzskata, ka minētie vērtējumi neatbilst Savienības tiesībām (2010. gada 5. oktobra spriedums lietā C-173/09 *Elchinov*, Krājums, I-8889. lpp., 32. punkts).

48 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Savienības tiesības muitas jomā ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs nevar lūgt tiesai atcelt tā sagatavoto muitas deklarāciju, kad muitas iestādes to ir pieņēmušas. Savukārt Muitas kodeksa 66. pantā paredzēto apstākļu gadījumā šis deklarētājs var lūgt šim iestādēm atzīt minēto deklarāciju par spēkā neesošu arī pēc tam, kad tās ir laidušas preces brīvā apgrozībā. Novērtēšanas beigās minētajām iestādēm, ievērojot iespējamo pārsūdzību tiesā, ir vai nu ar motivētu lēmumu jānoraida deklarētāja lūgums, vai jāveic lūgtā atzīšana par spēkā neesošu.

Par tiesāšanās izdevumiem

49 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Savienības tiesības muitas jomā ir jāinterpretē tādējādi, ka deklarētājs nevar lūgt tiesai atcelt tā sagatavoto muitas deklarāciju, kad muitas iestādes to ir pieņēmušas. Savukārt Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kas grozīta ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 66. pantā paredzēto apstākļu gadījumā šis deklarētājs var lūgt šīm iestādēm atzīt minēto deklarāciju par spēkā neesošu arī pēc tam, kad tās ir laidošas preces brīvā apgrozībā. Novērtēšanas beigās minētajām iestādēm, ievērojot iespējamo pārsūdzību tiesā, ir vai nu ar motivētu lēmumu jānoraida deklarētāja lūgums, vai jāveic lūgtā atzišana par spēkā neesošu.

[Paraksti]